

**Spørgsmål og svar i forbindelse med forslag til lov om elforsyning,
fremsat den 20. marts 1975.**

Spørgsmål 1:

ad § 1. Hvilken struktur sigter ministeren på at tilvejebringe for elforsyningen, og agter ministeren at gribe ind i udviklingen?

Svar:

Den lovgivningsmæssige baggrund for strukturen på elforsyningsområdet har hidtil været bestemmelsen i § 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg. Den nævnte bestemmelse, som nu foreslås ophævet ved det af ministeren for offentlige arbejder fremsatte forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg, er optrykt som bilag til dette lovforslag. Den nuværende stærkstrømslov bygger i det væsentlige på de organisatoriske forhold, som var gældende før sidste verdenskrig og har som hovedformål at øve tilsyn med sikkerheden inden for elforsyningen. Af den kommissionsbetænkning, der dannede grundlaget for stærkstrømsloven, fremgår, at kommissionen lagde afgørende vægt på, at der blev skabt lovhjemmel for et organ med beføjelser til at fremme samarbejdet mellem elektricitetsværker med det formål at opnå den størst mulige økonomi ved fremskaffelsen og fordelingen af den for et vist landområde fornødne elektricitet. Eventuelt skulle der også kunne blive spørgsmål om forbindelse mellem flere sådanne landområder. En sådan lovhjemmel blev imidlertid ikke tilvejebragt. Et af ministeren for offentlige arbejder i december 1971 nedsat udvalg fik til opgave at overveje en revision af den gældende lovgivning med sigte på at fremme en organisationsform, der kunne sikre, at væsentlige samfundsinteresser i fremtidens elforsyning kunne blive varetaget på den mest hensigtsmæssige måde med hensyntagen til både den økonomiske effektivitet og de forbrugs- og byudviklingsinteresser, der er til stede. Udvalget skulle samtidig søge at opnå den størst mulige tilslutning fra de interesserede parter til en løsning af de pågældende problemer, idet man skulle have ønske-

ligheden af at tilstræbe en organisatorisk forenkling af eldistributionen for øje. Udvalgsarbejdet, som var tilsigtet gennemført i løbet af et år, gik imidlertid i stå og i juli 1974 besluttede ministeriet for offentlige arbejder at ophæve udvalget under hensyn til, at sager af energipolitisk karakter vedrørende elforsyningen var overført til handelsministeriet.

På samme måde som min forgænger ved dennes forelæggelse i november 1974 af sit forslag til lov om elforsyning, finder jeg det ønskeligt, at man stiler mod en forenklet og effektiv organisationsform inden for elforsyningen. En strukturtilpasning har været i gang gennem en årrække og er i fortsat udvikling, og jeg finder det rigtigt, at man understøtter en sådan udvikling bedst muligt. Da det imidlertid fremgår, at der hersker delte opfattelser hos elforsyningsvirksomhederne og hos kommunerne af, hvilken vægt der skal tillægges henholdsvis virksomhedsinteresserne og byudviklingsinteresserne, synes det ikke at kunne udelukkes, at det kan blive nødvendigt at gribe ind i udviklingen med henblik på, at der kan opnås rimelige og fornuftige resultater. Jeg vil i forbindelse med spørgsmålet om de planlægningsmæssige interesser gerne henlede opmærksomheden på bestemmelsen i lovforslagets § 15, hvorefter bl. a. frednings- og planlægningslovgivningen ikke berøres af loven. Det vil herved være sikret, at f. eks. de planlægningsmæssige interesser bliver afvejet over for de forsyningsmæssige interesser ved forhandling mellem de respektive myndigheder, organisationer m. v.

Spørgsmål 2:

Ministerens stilling til alene at lade lovforslaget omfatte produktion (kraftværker) jfr. lovforslagets målsætning.

Svar:

Efter min opfattelse ville det være ganske utilstrækkeligt, om lovforslaget kun omfat-